

25. A FENEVAD BÉLYEGE ÉS NEVÉNEK SZÁMA

Jel. 13,16-18.

I. A fenevad imádatának jele

Ebben a szakaszban arról kapunk kinyilatkoztatást, hogy mi az igazi szándéka a fenevadnak, és ezt a szándékát miként fogja megvalósítani. Vagyis „*akik nem imádják a fenevad képét, megölessenek.*” (15/b.). Az egész emberiség egy határozott állásfoglalásra lesz kényszerítve. Ezt az állásfoglalást nem lehet okosan és ügyesen kikerülni, mivel ez a hatalom ellenőrzési pontokat helyez el a kötelező végrehajtás érdekében.

Minden egyes imádójára egy bélyeget tesz, amiben a nevét, illetve nevének számát írja fel. Ez a megjelölés az emberek elkötelezettségét hivatott jelenteni a fenevad imádása mellett. Akik viszont nem hajlandók ezt a bélyeget magukra venni, azok egy másik hatalmasságtól származó jelet hordoznak magukon. János apostol beszámol arról, hogy milyen körülmények között lesznek ezek az emberek megjelölve (lásd a Jel. 7,1-4. részeket). Majd ugyanezeket az embereket később már a Sion hegyén látja János, a Bárány társaságában állni.

Az Isten iránti hódolat jelének több jelentése is van részünkre (lásd a Jel. 7,2-3; 14,1/b. részeket). A régi időben a név az egyes ember személyiségét és természetét is kifejezte és képviselte. Az Isten neve szintén az Isten jellemét fejezi ki. „*Az Úr pedig szállta felhőben, és ott állta ővele, és nevén kiáltá az Urat: És az Úr elvonult előtte és kiáltá: Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. Aki irgalmas marad ezerízíglen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja büntetlenül.*” (2Móz. 34,5-6.). Vagyis akiken az Isten neve látható, azok Isten jellemét tükrözik vissza, a Teremtőjük képmása lesz látható rajtuk. Isten neve azt is jelenti rajtuk, hogy az Ő tulajdonaivá lettek, és Isten ezáltal jelzi a tulajdonjogot felettük. Magáévá fogadta őket, a nagy család tagjaivá lettek.

Az Istenhez tartozás kifejezésére Isten egy külső jelet is adott népe számára, egy örökkévaló pecsétet, ami a föld történelmének utolsó nagy küzdelmében igen fontos szerepet kap. Ez a pecsét az Isten örökérvényű törvényének a 4. parancsolatába foglaltatik bele (lásd a 11/III. részt). Az Isten népével kötött szövetség feltételei között egyedül a 4. parancsolat hordozza magában azokat a szükséges tényeket, ami egy pecsétben megtalálható kell hogy legyen:

A törvényadó neve	Az Úr (Jehova)
A törvényadó címe, hatalmi jogköre	A te Istened
A törvényadáshoz való jog alapja	Ő a teremtő Isten

Ugyanilyen módon a fenevad iránti hódolat jelének is többirányú jelentése van. A fenevad neve is magában hordozza az ő jellemét és természetét. Ez a hatalom egy vadállat, fenevad – Isten ugyanis ilyennek látja. Ebből adódóan azok, akik a fenevad nevét veszik magukra, azok ezzel a döntésükkel azt a természetet is magukra veszik, ami a fenevadat jellemzi.

Isten elleni lázadás, – Káromolja az Istent, – Üldözi az Isten szentjeit.

A fenevad nevének felvétele a hovatartozásukat is meghatározza. Nevének felvétele által az Isten ellen lázadó, gonosz világ családjába lépnek be. Ennek a névnek a felvételével mindenki, a fenevad és az ő szándéka mellett kötelezi el magát. Ez a név a fenevad tulajdonjogát is érvényesíti azok felett, akik magukra veszik. A fenevad pecsétje pedig az ő hatalmának a jele. Annak a hatalomnak a jele ez, amely szerint azt gondolja magáról, hogy neki joga van beülni az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatni magát. Ennek a magának tulajdonított hatalomnak a bizonyítására változtatta meg Isten örökérvényű törvényének 4. parancsolatában a szombatot vasárnapra. Akik tehát a vasárnap megszentelését, mint az ő hatalmának ezt a pecsétjét elfogadják és magukra veszik, azok ezáltal Isten fölé emelik őt.

A fenevad igyekezete arra irányul, hogy az emberek „*jobb kezére vagy homlokára*” (16/b.) bélyeget tegyen. Elkötelezni akarja az embereket. Ez a meghatározás a fenevad előtt hódolók két osztályát határozza meg. A „*homlok*” ebben az esetben az értelem, a meggyőződés, a szabad akaratú döntés jelképe. Aki homlokára veszi fel a fenevad pecsétjét, az önként és meggyőződéséből fakadó döntése alapján imádja a fenevadat, és hódol meg előtte. A „*jobb kéz*” viszont a tevékenységnek, a cselekedeteknek a szimbóluma. Akik csak jobb kezükre veszik fel a fenevad bélyegét: azok nem meggyőződésből foglalnak állást a fenevad mellett, azok nem szabad akaratból veszik magukra ezt a bélyeget, ezek az emberek csak a kényszerítés hatása alatt cselekszik azt, amit a fenevad parancsol.

A fenevad bélyegének az lesz a rendeltetése, hogy a gazdasági élet területén tegye lehetetlenné a megélhetést azok számára, akik nem hajlandók a fenevad előtt meghódolni, és őt imádni: „*hogyan senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak akin a fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma*” (17. vers). Isten azonban már régtől fogva biztosítékot ígért az övéinek az ilyen fenyegetésekkel szemben. „*Aki igazságban jár és egyenesen beszél, aki megveti a zsarolt nyereséget, aki kezeit rázván, nem vesz ajándékot, aki fülét bedugja, hogy véres tervet ne halljon, és szeméit befogja, hogy gonoszt ne lásson: Az magasságban lakozik, kőszálak csúcsa a bástyája, kenyerét megkapja, vize el nem fogy.*” (Ésai. 33,15-16.).

II. A fenevadat azonosító jel

János látomása szerint a fenevadnak is van egy azonosító jele, ez pedig az ő „*névének száma*” (17/b. vers). Bár ezt a jelet ő maga választotta, ennek ellenére ez

mégis meghatározza a hovatarozását, és kifejezi a természetét is. Hogy ezt a jelet a fenevad önként választotta, az abból is kitűnik, hogy az iránta való hűség és hódolat jeleként ajánlja ennek felvételét másoknak is. „*Azt is teszi mindenkivel... hogy az ő jobb kezükre vagy a homlokukra bélyeget tegyenek*” (16. vers).

Ez a jel a fenevad nevében található szám, – 666 – ami a fenevad nevének száma. Ez a szám János apostol szerint „*emberi szám*”, tehát megszámlálható, hozzáférhetően ellenőrizhető, nem jelképes. „*Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat*” (18. vers). Az apostol fel is szólít arra, hogy számláljuk meg, és az azonosítás érdekében ellenőrizzük ezt a számot.

A fenevadat már korábban azonosíthattuk a Katolikus Egyház fejével, a pápával, ezért most itt a nagy lehetőség arra, hogy ellenőrizzük is ezt a korábbi azonosítást. A próféciában adott kijelentés alapján ezt a számot a fenevad, azaz a Pápa nevében kell keresnünk. A Pápa nevei közül két ilyen nevet szeretnék bemutatni, amiben megtalálható az azonosítást adó szám.

A megvizsgálás érdekében nagyon fontos figyelembe venni, hogy a katolikus egyház hivatalos nyelve a latin. A latin nyelv használatában az egyes betűknek számértéke is van, mivel betűjelekkel írták le a számok mennyiségi értékét is. A fenevad jelét tehát egy olyan névben kell keresnünk, amit a pápa önként választott magának, viszont a névben előforduló számegységet is kifejező betűk együttes összege 666 kell hogy legyen.

„VICARIVS FILII DEI”	„LATINVS REX SACERDOS”
Isten Fiának helytartója	Latin királyi pap
V = 5	L = 50
I = 1	A
C = 100	T
A	I = 1
R	N
I = 1	V = 5
V = 5	S
S	R
F	E
I = 1	X = 10
L = 50	

I	=	1	S	
I	=	1	A	
			C	= 100
D	=	500	E	
E			R	
I	=	1	D	= 500
			O	
			S	
Összesen:		666	Összesen:	666

Mivel a Bibliában és különösen a próféciákban a számoknak jelképes mondanivalójuk van, így a fenevad számával kapcsolatban is ez a helyzet. A három 6-os szám egymás mellé írása egy nagyon fontos dologra mutat rá. Előbb azonban bizonyos alapvető tényeket ki kell emelni a bibliai próféciák számszimbolikájából.



A hetes szám a tökéletesség és a teljesség száma. A hármas pedig a Szentháromság Istenre mutató szám. A hetes szám háromszori egymás mellé írásával a Szentháromság Isten tökéletességét és teljes egységét fejezhetnénk ki. Az előbbiekkal ellentétben viszont a fenevad számában a hatos számot találjuk egymás mellé állítva háromszor. Ezzel egyrészt utánozni akarja az Istenség hármasságát, mert Sátán mindig Isten szeretett volna lenni (lásd: Ésa. 14,13-14; 2Thess. 2,4.).

Ez a szándéka azonban csak részben sikerült. Sátán ugyan létre tudta hozni földi eszközeinek hármas szövetségét, ez az egység azonban egy bizonyos időben szét fog bomlani teljesen és végérvényesen. *„És láték a sárkány szájából, a fenevad szájából, és a hamis próféta szájából, három tisztátalan lelket kijőni, a békákhoz hasonlókat; Mert ördögi lelkek azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek*

és az egész világnak királyaihoz, hogy egybe gyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára... És a nagy város három részre szakad... a nagy Babilon megemlétték az Isten előtt, hogy adjon annak inni az ő búsult haragja borának poharából” (16,13-14; 19/a.).

Sátán sohasem juthat el az Isten tökéletességére, és ezt fejezi ki a hetes számhoz közel álló hatos szám. Egy teremtmény az Istentől kapott képességek által megközelítheti az istenit bizonyos dolgokban, de ha saját maga felmagasztalására fordítja ezeket a képességeket, akkor a legélesebb ellentétévé válik az Istennek. Így lett a 666-os szám a legteljesebb gonoszság, és az Isten ellen lázadó gonosz erők hármasszövetségének jelképévé, a prófécia jelkép-nyelvezetében.

A fenevad imádói között lesznek olyanok, akik az ő nevének számát is magukra veszik. Ezek az emberek teljesen azonosulni fognak Sátánnal az ő gonoszságában. A jelképnek ez a része azt akarja kifejezni, hogy ezek az emberek a fenevad jellemét és természetét kifejező számmal együtt annak természetét és jellemét is teljesen magukra vették.

III. Isten népének körülményei ebben az időben.

Ennek az eseménynek megvan a párhuzamos története a Szentírás ószövetségi részében, ebből adódóan a tanulságai is adóttak részünkre. Már Dániel próféta idejében is állítottak fel egy képet a Dura mezején. Akkor is Isten népének ellensége tette ezt. Akkor is mindenkinek imádnia kellett a képet, illetve a képen keresztül azt, aki felállította. Akkor is azt mondták, hogy aki nem imádja, az megölettesen. Isten gyermekei azonban azzal a hittel mentek bele ebbe a próbába, hogy: *„a mi Istenünk meg tud szabadítani a király kezéből, de ha nem tenné, mi akkor sem imádjuk az állóképet.”* (Dán. 3,17-19.).

Isten egy különleges céllal engedi meg ennek a körülménynek a kibontakozását. Ez az esemény minden embert állásfoglalásra és döntésre fog kényszeríteni. A körülmények nyomása alatt minden ember azon az oldalon kényszerül állást foglalni, ahová valójában eddig is tartozott. Ekkor azonban meg fog szűnni a látszatkereszténység, a kegyesség látszata. Mivel azonban ez az esemény egy folyamat eredményeként fog teljesen kibontakozni, így Isten népének a próbája és megrostálása is egy folyamat eredménye lesz.

Ezzel a próbával kapcsolatban három igeversre szeretném irányítani a figyelmet: Isten szándéka az, hogy *„tisztítson önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt”* (Tit. 2,14/b.). A megtisztítás eseményeként ez a nép *„legyen szent és feddhetetlen”* (Eféz. 5,26-27.). Isten azonban személyre szabottan csak annyi próbát enged ránk, amennyiben a nekünk adott kegyelem szerint meg is tudunk állni. *„hű az Isten, aki nem hagy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek”* (1Kor. 10,13.).

Isten három dolgot vár el az ő népétől ebben az időben:

- Hűség Isten mellett: *„Légy hú mindhalálíg”* (2,10.).
- A hármás angyali üzenet fokozódó erővel való hirdetését, mivel hangos kiáltássá kell váljon ennek az üzenetnek a hirdetése: *„És kiálta teljes erejéből, nagy szóval mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babilon”* (18,2/a.).
- Személyes életük váljon a világ sötétségében fényforrássá: *„legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon.”* (Fil. 2,15.). Amikor ez az isteni szándék megvalósul, akkor az egész *„föld fényleni fog annak dicsőségétől”* (18,1.).

Csak ilyen háttér mellett hangozhat el Isten végső hívása általunk: *„Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból.”* (18,4.).